

Torben Kuhlmann

E A R H A R T

Zborul îndrăzneț al unei șoricuțe în jurul lumii

Traducere din limba germană de Marilena Iovu

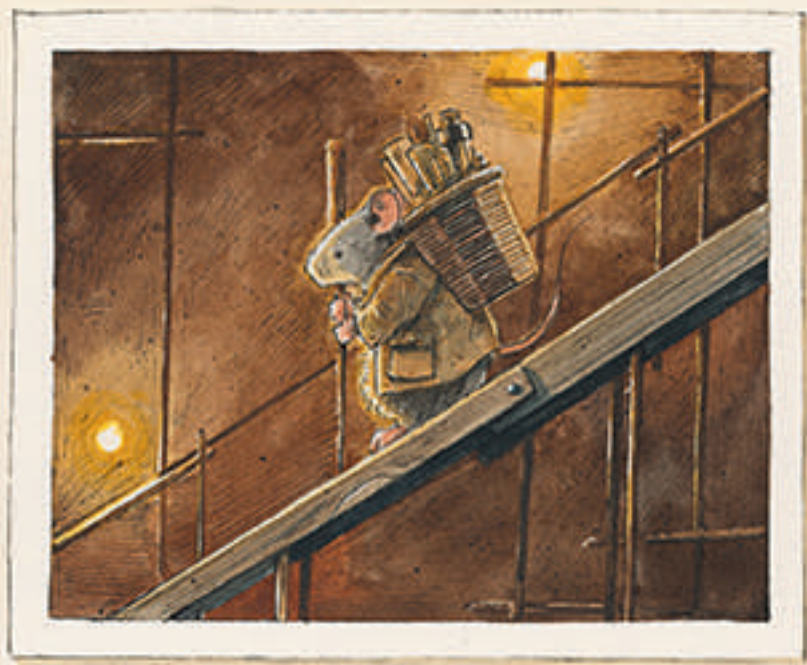
Ilustrații de Torben Kuhlmann




**SĂPATUL
INTERZIS**







1. Sub pământ

Șoarecii de pământ trăiau într-o vizuină aflată sub o grădină de legume. Un șoarece care, la drept vorbind, nu era un șoarece de pământ, cobora pe o rampă sinuoasă din grinzi de lemn, adâncindu-se tot mai mult. Avea un toiag în mână și un coș în spate. Greutatea acestuia îl cocoșa. Din cauza întunericului, făcea pași mici, fiind precaut. După puțin timp, a ajuns la un tunel orizontal. Câțiva metri mai încolo, șoarecele se afla într-o vizuină luminată. Aici, mingițe de blană gri-maronie mișunau peste tot. Tuberculi și rădăcini atârnav de tavan, iar de pereți erau sprijinite lopeți și târnăcoape. Șoarecele a privit agitația din subteran, s-a odihnit un pic și apoi a intrat într-un puț ascuns, oarecum în afara traseului bătătorit.







2. În atelier

Șoarecele a lăsat jos coșul greu și a răsuflat ușurat. În micul atelier era cald, mirosea a frunze arse și a semințe prăjite. Eliberat de greutatea din cârcă, șoarecele și-a îndreptat spatele, întinzându-se încântat. Era gata-gata să se lovească de tavan. Fiind șoarece de casă, Humphrey era cu mult mai mare decât orice șoarece de pământ.

— Ce nebunie, să trăiești atât de adânc sub pământ..., a mormăit el ca pentru sine.

După o scurtă pauză, a spus mai tare:

— Bună ziua!

La auzul vocii puternice a lui Humphrey, mica șoricuță din colțul îndepărtat al camerei a tresărit. Speriată, a scăpat pe jos câteva hârtii.

— O... bună, Humphrey! Mă bucur să te văd, a spus ea după ce și-a recăpătat stăpânirea de sine.

— Am o livrare nouă pentru tine! i-a zis Humphrey, zâmbind și arătând mândru spre coșul său plin ochi.

În clipa următoare, conținutul acesteia se afla deja împrăștiat pe podea. Era un amestec de lucruri dintre cele mai diverse, șterpelite de la oameni: șuruburi, roți dințate, bucăți de sârmă, toate, obiecte pe care mica șoricuță le putea folosi în munca sa. La urma urmei, era inventatoare. De-a lungul timpului, construisese deja uimitoare invenții pentru ceilalți șoricei de pământ: excavatoare cu lopată, burghie pentru nisip și buldozere subterane.

Inventatoarea avea nevoie în permanență de hârtie pentru planurile și schițele sale. Din fericire, câteva coli erau incluse în această livrare. Ca întotdeauna, acestea erau deja tipărite sau scrise pe o parte. Însă, de această dată, pe una dintre foile îngălbenite se afla altceva: alături de o șampilă, era desenată – înconjurată de o margine zimțată a hârtiei – o pisică uriașă.



Mr. J. J.
Brewster
11/11

7/215
United States

To: E...

Dear
1/11
1/11



U.S. POST

LETTERS

OPEN

T OFFICE



BOOKS





Inventors

8. Întrebări și răspunsuri

A fost o reprezentație impresionantă. După fiecare întrebare a șoricuței, ratonul se gândea pentru o clipă, apoi pleca în viteză. Urca cu îndemânare pe turnurile de cutii și cartoane până când găsea ceea ce căuta. Era evident că ratonului îi plăcea să povestească. Oamenii obișnuiau să arunce tot felul de lucruri. Iar el, ca raton, scormonea prin gunoiul lor. Ca urmare, de-a lungul anilor, în arhiva sa – cum numea el acest loc – colecționase ziare, scrisori, reviste, pliante și multe altele. Uneori, chiar și cărți întregi ajungeau la coșurile de gunoi doar pentru că aveau câteva pete.

Când a fost întrebat cum arată lumea, ratonul s-a arătat deosebit de încântat. A scos dintr-o cutie de carton o bilă, care era fixată într-un suport. Era un glob, macheta unui glob pământesc. Așadar, lumea nu era un dreptunghi uriaș înconjurat de un gard, așa cum sugera harta lumii de la oficiul poștal. Astfel de hărți erau doar o soluție improvizată, i-a explicat ratonul, pentru a reprezenta suprafața unei sfere pe o bucată de hârtie plată.

Cu fiecare răspuns primit de la raton, teama șoricuței scădea. În schimb, curiozitatea ei continua să crească. În cele din urmă, i-a adresat cea mai arzătoare întrebare ale sale.

— Bineînțeles că aceste pisici uriașe există. Se numesc lei! a răcnit ratonul începând să râdă. Dar, din câte știu, ele trăiesc doar în Africa.

Mica șoricuță a făcut ochii mari. Așadar, pisicile uriașe existau, nu erau doar personaje din poveștile de groază.

Ratonului i-a luat un timp neobișnuit de lung să răspundă următoarei întrebări. Să fi fost aceasta singura întrebare la care nu putea răspunde? Dar, în cele din urmă, a scos o altă cutie din cel mai îndepărtat colț al arhivei.

Der Wund

RAUM UND ZEIT SIND RELATIV
ALBERT EINSTEIN LEGT NEUE THEORIE VOR



MÄUSE IM AMT FÜR GEISTIGES EIGENTUM

RÄTSEL UM ELEKTRISCHE PHÄNOMENE AUF DEM FACHBOGEN



Vol. VII

THE

NEW-JERSEY

WEDNESDAY, JUNE 10, 1903

MOUSE PLAGUE IN EDISON'S WORKSHOP



NEW AIRSHOW

COURAGEOUS



FLYING MOUSE

THE TRANSATLANTIC ROBERT HERO
SPECTACULAR

The New York Times

A MOUSE CROSSES THE ATLANTIC

A MAGICIAN'S TRICK OR
AN ENGINEERING ACHIEVEMENT?



— Poate o șoricuță să călătorească în Africa? a repetat el întrebarea liniștit, în timp ce răsfoia cu atenție conținutul cutiei. Absolut! a strigat deodată triumfător.

A scos un teanc întreg de hârtii și le-a întins în fața șoricuței de pământ.

— Un șoricel a zburat odată peste Atlantic! a anunțat ratonul ridicând degetul arătător. Deci și o călătorie în Africa ar trebui să fie posibilă.

Mica șoricuță a rămas fără cuvinte. Nu auzise niciodată de un șoricel zburător. Zborul era oricum un mister pentru ea. Fiind o șoricuță de pământ, era mai familiarizată cu opusul acestei activități: săpatul.

— Da, cercul șoricelilor zburători, asta este..., a mormăit ratonul, oferindu-i șoricuței o bucățică din ziar. Dacă ai noroc, acest spectacol aerian încă se mai ține. Îți răspunde asta la toate întrebările? a dorit să știe ratonul.

Dar gândurile micii șoricuțe zburaseră deja în altă parte:

— Mulțumesc, asta e tot pentru moment.

Îndată ce a spus asta, a încremenit.

— Ce bine, a zis ratonul mulțumit. Atunci acum o să te mănânc – asta a fost înțelegerea!

Deja se înălțase amenințător în fața micii șoricuțe.

